

Posudek vedoucího na diplomovou práci Bc. Pavly Chmelové K aplikaci etických zásad ve vztahu ke klientům v církevních a necírkevních zařízeních

Předkládaná diplomová práce má teoretický charakter v rozsahu šesti kapitol, jak vyplývá ze samotného názvu, se značnou etickou orientací. Bez interdisciplinárního přístupu, zahrnujícího etické, sociologické, teologické, filosofické, psychologické přístupy, stejně jako hledisko sociální práce, by posuzovaný text nemohl získat takovou šíři a hloubku.

Autorka obecně usiluje představit aplikaci etických zásad v sociální práci ve vztahu ke klientům. Ve specifické rovině poukazuje na rozdíly v přístupech k naplňování potřeb klientů v církevních a necírkevních zařízeních. Součástí je i hledání odlišností v jednání vůči klientům, na základě různorodých životních hodnot, postojů a víry pracovníků.

První, vstupní kapitola seznamuje čtenáře s obsahem etických pojmů týkajících se sociální práce. Druhá kapitola se zaměřuje na specifika sociální péče církevních a necírkevních zařízení. Logicky navazující část prezentuje strukturu a cíle organizací, jež se promítají do jednání vůči klientům. Konkrétní uspořádání činností vytváří prostor pro prosazení aplikace etického kodexu, resp. praktického dodržování etických zásad. Čtvrtá kapitola přibližuje hodnoty, které se promítají do vztahu sociálního pracovníka a klienta. Pátá kapitola je, v dobrém slova smyslu, netradičně pojata. Zabývá se kvalitou života ve vazbě na lidskou důstojnost a její naplňování v rámci sociální práce. Šestá kapitola završuje pohled na vztah člověka k sobě samému, ale i na konflikty které se objevují v rámci obou typů organizací.

Práce naznačuje možné oblasti pro vzájemné obohacení církevních a necírkevních organizací. Podle autorky církevní organizace jsou „slabší“ v oblasti řízení a odbornosti, či manažerského myšlení. Církevní organizace jsou naopak bohatší o takovou hodnotu, jako je láska. Jejich poslání je komplexnější, jde jim o něco víc, než o pouhé poslání.

V souvislosti s dopadem etického kodexu do oblasti sociální práce jsou samostatně charakterizovány vztahy sociálního pracovníka ke klientovi, ke kolegům, instituci, ke svému povolání i celkově ke společnosti.

V oblasti sociální práce představuje lidská důstojnost základní etický pojem, křesťansko-humanistická tradice je nejvýznamnějším ztělesněním tohoto i dalších pohledů, spojených se svobodným uplatněním lidské osobnosti. V nejobecnějším smyslu jde o křesťanské pojetí člověka. V tomto smyslu osoba a její jednání není jedno a totéž, protože křesťanství klade důraz na celistvé pojetí lidské bytosti. Nejen v oblasti teoretických úvah sehrávají etické přístupy svou roli. I v oblasti praktické je na sociálním pracovníkovi, aby plnil rozdílné role s jednotným etickým záměrem. Vystupuje jako představitel organizace, jako „obhájce“ klienta i jako arbitr z hlediska občanských práv klienta. Prolínání rolí klade na etiku jednání sociálního pracovníka mimořádné nároky.

Po formální stránce se ojediněle objevují formulační nepřesnosti, či překlepy: iniciace církve s.15, se umožnil prostor s. 15, obecně prospěšné (chybí společnosti), s 17, trend náboženskému dialogu s.23, J. Hellera dialektického teologia.

Práce přehledně, s dostatečnou argumentací přiblížila téma. Naplnil se tím cíl práce i všechny stanovené požadavky. Proto práci doporučuji k obhajobě.

V Praze 10. května 2011

dr. Ján Mišovič, CSc.